

KARTA PRZEDMIOTU

I. Informacje ogólne

- 1) Nazwa przedmiotu: HISTORIA SZTUKI UŻYTKOWEJ
- 2) Prowadzący przedmiot: dr Anna Rogozińska, ad.
- 3) Kod przedmiotu: AW/S/L/HSU/W/ IV, V
- 4) Kierunek, zakres: ARCHITEKTURA WNEŹTRZ
- 5) Wydział: ARCHITEKTURY WNEŹTRZ I SCENOGRAFII
- 6) Forma studiów: STACJONARNY ST
- 7) Profil: OGÓLNOAKADEMICKI
- 8) Tryb: I STOPNIA LICENCJACKIE
- 9) Nazwa jednostki uczelnianej realizującej przedmiot: WYDZIAŁ EDUKACJI ARTYSTYCZNEJ I KURATORSTWA

II. Informacje o przedmiocie

- 1) Semestr/y: IV
- 2) Liczba punktów ECTS: IV-2, V-2
- 3) Poziom przedmiotu: PODSTAWOWY I ŚREDNIOZAAWANSOWANY
- 4) Grupa treści, do której należy przedmiot: OGÓLNOUCZELNIANE TEORETYCZNE
- 5) Typ przedmiotu (*obowiązkowy, fakultatywny, nadobowiązkowy*)
OBOWIĄZKOWY
- 6) Język/i wykładowy/e: POLSKI

III. Forma zajęć

- 1) Forma zajęć: WYKŁADY
- 2) Liczba godzin w semestrze: IV-30, V-30
- 3) Liczba godzin w tygodniu: IV-2, V-2

IV. Wymagania wstępne: Podstawowa znajomość nurtów, kierunków i idei z zakresu architektury współczesnej. Umiejętność analizowania czytanych tekstów

V. Cele, treści merytoryczne, metody dydaktyczne, efekty uczenia się i ich weryfikacja

1) Cel przedmiotu:

KOD CELU PRZEDMIOTOWEGO	TREŚĆ	KOD SPEŁNIANEGO EFEKTU PRZEDMIOTOWEGO
C01	Przekazanie szerokiej wiedzy z zakresu historii wzornictwa, od jego początków do współczesności, zilustrowane przykładami realizacji w Polsce i na świecie.	P_W01, P_W02 P_U01, P_U02, P_U03
C02	Odniesienie zjawisk i trendów we wzornictwie do prądów i wydarzeń z różnych dziedzin kultury.	P_K01, PK02

2) Treści merytoryczne przedmiotu:

Tematyka wykładów dotyczy historii wzornictwa: od jego początków po czasy współczesne, poprzez głównych protagonistów i ruchy, które naznaczyły historię współczesnego projektowania światowego. W poruszanych zagadnieniach zostanie podkreślony wewnętrzny związek między produkcją przemysłową, architektoniczną, artystyczną i innymi formami sztuk, w określonym kontekście historyczno-kulturowym.

- Początki wzornictwa.
- Wzornictwo w czasie rewolucji przemysłowej (1760-1830).
- Europa wieku wiktoriańskiego.
- Zjawisko industrializacji. Analiza form produkcji przedprzemysłowej w pierwszych dekadach XIX wieku.
- Produkcja seryjna: meble Thonet.
- Estetyzm i ideologia społeczna Williama Morrisa i ruchu Arts & Crafts.
- Estetyzacja Życia codziennego - secesja.
- Secesja Wiedeńska i Wiener Werkstätte.
- Narodziny wzornictwa przemysłowego.
- Ford. Deutsche Werkbund.
- Peter Behrens i AEG: narodziny corporate design i corporate image.
- Związki z awangardą artystyczną.
- Wystawa sztuki dekoracyjnej w Paryżu z 1925 r.
- Streamline w Stanach Zjednoczonych.
- Design między pedagogiką a ideologią: Bauhaus. Vchutemas. Black Mountain College i Nowy Bauhaus. Szkoła w Ulm.

- Estetyka funkcjonalności: Ruch Nowoczesny. Le Corbusier. Skandynawski design. Projektowanie mebli w USA.
- Powojenny włoski i polski design.
- Kryzys nowoczesności lat sześćdziesiątych i siedemdziesiątych: desing radykalny i antydesign.

3) Metody dydaktyczne: Wykład z prezentacją multimedialną. Czytanie tekstów źródłowych.

4) Kierunkowe efekty uczenia się (KEU):

KOD KEU	OPIS KIERUNKOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	ODNIESIENIE DO SEMESTRÓW (ZAZNACZYĆ X)									
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
WIEDZA zna i rozumie:											
K_W01	Zna i rozumie ogólne zagadnienia z obszaru historii architektury, architektury wnętrz i mebli oraz historii sztuk plastycznych.				X						
UMIEJĘTNOŚCI potrafi:											
K_U01	Potrafi świadomie korzystać ze swojej wiedzy i umiejętności.				X						
KOMPETENCJE SPOŁECZNE jest gotów do:											
K_K01	Jest gotów do ciągłego dokształcania się, podnoszenia swoich kompetencji zawodowych i społecznych.				X						
K_K02	Jest gotów do definiowania własnych poglądów i przemyśleń na tematy społeczne, naukowe, etyczne oraz przełożenia ich na własną pracę projektową i artystyczną i budowania etosu zawodu architekta wnętrz.				X						

5) Przedmiotowe efekty uczenia się (PEU) i metody ich weryfikacji:

KOD PEU	OPIS PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	ODNIESIENIE DO KIERUNKO-	ODNIESIENIE DO SEMESTRÓW (ZAZNACZYĆ X)
---------	---	--------------------------	---

		WYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
WIEDZA zna i rozumie:												
P_W01	Po ukończeniu wykładów absolwent zna i rozumie historię oraz współczesne zjawiska z obszaru sztuk pięknych i projektowania.	K_W01				X						
P_W02	Posiada uporządkowaną chronologicznie wiedzę na temat zależności pomiędzy rozwojem wzornictwa a rozwojem kultury na przełomie wieków.	K_W01				X						
UMIEJĘTNOŚCI potrafi:												
P_U01	Absolwent potrafi rozróżniać style i dokonania najważniejszych projektantów (szkół) oraz uzasadnić ich rolę w procesie ewolucji projektowania przemysłowego.	K_U01				X						
P_U02	Rozpoznaje inspiracje we wzornictwie, a także dostrzega jego łączność ze sztukami pięknymi.	K_U01				X						
P_U03	Posiada umiejętność krytycznego odczytywania relacji między komponentami formalnymi i twórczymi obiektów a społeczno-ekonomicznymi, związanymi z procesami projektowymi i produkcyjnymi (w ich odpowiednich kontekstach historycznych i terytorialnych).	K_U01				X						
KOMPETENCJE SPOŁECZNE jest gotów do:												

P_K01	Zdobyta wiedza wpłynie na udoskonalanie indywidualnych metod projektowania, stworzy podstawy do odniesień, inspiracji w procesie twórczym.	K_K01				X							
P_K02	Zdobyta wiedza ułatwi komunikację z innymi profesjonalistami z dziedziny projektowej i z obszaru sztuk plastycznych.	K_K02				X							

KOD PEU	SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENY	METODA WERYFIKACJI
W01	Egzamin sprawdzający wiedzę.	Przeprowadzenie egzaminu.
U01	Obecność na zajęciach.	Prowadzenie list obecności.
K01	-	-

VI. Forma i warunki zaliczenia, kryteria oceny

1) Forma zaliczenia: zaliczenie z oceną, egzamin

2) a. Warunki zaliczenia – *jeśli przedmiot jest na zaliczenie*:

aktywność (aktywność na zajęciach).; Frekwencja (80 % obecności na zajęciach).

b. Warunki zaliczenia z oceną wg skali stosowanej na UAP – *jeśli przedmiot jest na zaliczenie z oceną*:

ocena celujący (5,5) – obecność studenta na zajęciach oraz wzorowa aktywność (aktywność na zajęciach, rozumienie i realizacja zadań, jakość prac i ćwiczeń prezentowanych podczas śródsesemestralnych i końcowosemiesemestralnych przeglądów prac;

ocena bardzo dobry (5,0) – obecność studenta na zajęciach oraz bardzo dobra aktywność (aktywność na zajęciach, realizacja i rozumienie zadań, śródsesemestralne i końcowosemiesemestralne przeglądy prac;;

ocena dobry plus (4,5)– obecność studenta na zajęciach oraz dobra aktywność (aktywność na zajęciach, rozumienie i realizacja zadań, jakość prac i ćwiczeń prezentowanych podczas śródsesemestralnych i końcowosemiesemestralnych przeglądów prac;;

ocena dobry (4,0) – obecność studenta na zajęciach, zadowalająca aktywność (aktywność na zajęciach, rozumienie i realizacja zadań, jakość prac i ćwiczeń prezentowanych podczas śródsesemestralnych i końcowosemiesnalnych przeglądów prac;

ocena dostateczny plus (3,5) – obecność studenta na zajęciach i przeciętna aktywność (aktywność na zajęciach, rozumienie i realizacja zadań, jakość prac i ćwiczeń prezentowanych podczas śródsesemestralnych i końcowosemiesnalnych przeglądów prac;

ocena dostateczny (3,0) – obecność studenta na zajęciach i niska aktywność (aktywność na zajęciach, rozumienie i realizacja zadań, jakość prac i ćwiczeń prezentowanych podczas śródsesemestralnych i końcowosemiesnalnych przeglądów prac;

ocena niedostateczny (2,0) – nieobecność studenta na 20 % zajęć lub niedostateczna aktywność (aktywność na zajęciach, rozumienie i realizacja zadań, jakość prac i ćwiczeń prezentowanych podczas śródsesemestralnych i końcowosemiesnalnych przeglądów prac.

3) Kryteria oceniania wg skali stosowanej na UAP – jeśli przedmiot jest na ocenę:

ocena celująca (5,5) – obecność studenta na zajęciach oraz wzorowe zaliczenie egzaminu końcowego;

ocena bardzo dobra (5,0) – obecność studenta na zajęciach oraz bardzo dobre zaliczenie egzaminu końcowego;

ocena dobry plus (4,5) – obecność studenta na zajęciach oraz dobre rezultaty egzaminu końcowego;

ocena dobry (4,0) – obecność studenta na zajęciach, zadowalające rezultaty egzaminu końcowego;

ocena dostateczny plus (3,5) – obecność studenta na zajęciach i przeciętny poziom zaliczenia egzaminu końcowego;

ocena dostateczny (3,0) – obecność studenta na zajęciach i niski poziom zaliczenia egzaminu końcowego;

ocena niedostateczny (2,0) – nieobecność studenta na 20 % zajęć lub niedostateczny poziom egzaminu końcowego.

VII. Obciążenie pracą, punkty ECTS

A. obciążenie pracą	sem I h	sem II h	sem III h	sem IV h	sem V h	sem VI h	sem VII h	sem VIII h	sem IX h	sem X h	razem h
godziny kontaktowe (udział w				30	30						60

zajęciach zgodnie z planem)											
samodzielna praca studenta (poza udziałem w zajęciach)				25	25						50
razem				55	55						110
B. punkty ECTS*	sem I	sem II	sem III	sem IV	sem V	sem VI	sem VII	sem VIII	sem IX	sem X	razem ECTS
zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego				1	1						2
zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego				1	1						2
razem				2	2						4

* 1 punkt ECTS odpowiada 25-30 godzinom pracy studenta

VIII. Spis zalecanych lektur

1) Wykaz lektur podstawowych

P. Sparke, Design. Historia wzornictwa, Warszawa 2012

C., P. Fiell, Design. Historia projektowania, Warszawa 2015

C., P. Fiell, Design XX wieku

2) Wykaz lektur uzupełniających

E. Wolińska, Reczy niepospolite: polscy projektanci XX wieku

K. Fallan, Design History. Understanding Theory and Method, Oxford, New York 2010

The Design History Reader, red. G. Lees-Maffei, R. Houze, Oxford-New York 2010

**N. Pevsner, Pionierzy współczesności. Od Williama Morrisa do Waltera Gropiusa,
Warszawa 1978**

AUTOR OPRACOWANIA

dr. Anna Rogozińska

Rada Programowa Kierunku